

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 18 Septembrie n.

(=) Este câte-odată foarte interesant să iee omul la analiză mai detaliată modul de cugetare al fraților noștri maghiari, care în zilele noastre au făcut celebru numele de șovinist. Este mai mult interesantă decât folositoare această analiză, dar' câte-odată tot trebuie să o facem, pentru-că tot mai generală devine logica șovinistă între concetățenii noștri maghiari, așa că ea constituie deja ceva simptomatic în viața publică.

Și tare se deosebesce această logică de logica omului cu minte normală. Altcum vede ea lumea ca cialaltă oameni, altcum își formează ideile despre ea și altcum judecă asupra ei.

Dăm astăzi la alt loc un asemenea specimen de cugetare șovinistă. El a fost dezbătut într'un diar maghiar din Cluj și iscălit cu inițialele Ū. L., pareni-se Ūrmăry Lajos. Adevărat, că este prin urmare numai o părere individuală ceea-ce se exprimă aici, dar' această părere individuală o găsești tot mai des în cercurile șovinistilor, este cum am dîs un ce simptomatic și astfel merită atențiunea, pe care altcum dl Ū. L. nu ar merita-o.

Cu o parte a acestui articol ne-am ocupat deja la locul prim al Nrului nostru de ieri. Domnul Ū. L. este adevăat genialul politician, care a făcut neprețuita propunere, că cestiunea naționalităților numai prin abrogarea, legii naționalităților se poate rezolva. Adevăat să se steargă din lege numele naționalităților, căci atunci ele nu vor mai exista, pentru-că nu mai au dreptul legal de a exista.

Minuat! Dar' fără voe trebuie să ne întrebăm, că ce vor fi atunci naționalitățile de astăzi? Praxa șovinistă a anticipat deja întrebarea noastră și ne spune, că vor fi „cetățeni maghiari de limbă străină“. Vorba moțului: „Îmi lua chipa și-i dîse lulea, ca să nu mi-o mai dea“.

Bine, dîcem noi, n'aveți decât să abogați legea naționalităților, ca ele să nu mai existe în mod egal și să nu mai existe nici cestiunea naționalităților. Dar' atunci se va ivi altă cestiune: cestiunea „cetățenilor de limbă străină“. Ce veți face atunci? Le veți da alt nume, ca să dispară și această cestiune? Bine, dar' ea mereu se va ivi într-o formă sau într'alta, câtă vreme nu veți mulțumi și nu veți câștiga inimile cetățenilor, care până acum se numiau na-

ționalități, astăzi încep a se numi „cetățeni de limbă străină“, mîne poate altcum, dar' în realitate tot aceea sînt ce au fost de o mie de ani, adevăat individualități naționale deosebite, cu limbă proprie, cu tradițiuni proprii, cu aspirațiuni proprii.

Poftim unde duce resonamentul șovinistilor! La un *circulus viciosus* nesfîrșit. Este tocmai ca resonamentul mamei superstițioase, dar' îngrijate, care spre a scăpa copilul de boala, în care îl ține după a lor credință Duhul-cel-rîu, se pune și îl botează a doua-oară, îi pune alte nume și este de credință, că boala nu-l va mai afla.

Sermonă mamă superstițioasă, serman șovinism orbit!

Tot atât de interesantă ca și concludsiunea cu abrogarea legii naționalităților sînt și premisele dlui Ū. L. Eată în resumat ce dîce d-sa:

Limba maghiară nu este numai limba statului, ci totodată și organul unității statului în cultură.

Cercînd deci puterea statului să lăsească limba maghiară, nu face alta, decât își întărească bazele unității statului și nu pîcătușese contra libertății nici unuia dintre popoarele nemaghiare.

Foarte bine, dar' noi ne luăm voe să ne provocăm la un exemplu istoric tocmai din trecutul Ungariei. Când bunul și dreptul împărat Iosif II. de neuitată memorie pe la sfîrșitul veacului trecut și pe la începutul domniei sale a delăturat limba latină și a introdus pe cea germană ca limbă a statului, încă „și-a motivat proiectele cu aceea, că nu doreșce altceva, decât unitatea imperiului. Și este de însemnat, că Iosif II. a introdus numai o limbă străină, vorbită de majoritatea imperiului, în locul altei limbi străine, moarte și nevorbite de nimenea.

Cu toate aceste ce i-au răspuns tocmai Maghiarii? Că limba germană ca limbă de stat nu este unitatea imperiului, ci germanizare, atentat la viața celorlalte limbi, moartea popoarelor negermane. Așa i-au răspuns și s'au opus și s'au luptat, până-cînd au isbutit, ba pe deasupra de atunci le datează o epocă de inflo-rire a limbii maghiare.

Ei bine, nu învață șovinistii noștri nimica din istorie? Nu au ei nici un sentiment de echitate. Ceea-ce nu li-a plăcut lor atunci, pe ce cuvînt să ne placă nouă acum? Pentru ceea-ce s'au luptat ei atunci, de ce să nu ne luptăm noi acum? Mai ales, că trăim în veacul libertăților și al con-

științei naționale. Mai ales, că nu unitatea de limbă, ci unitatea de sentimente ar face statul unitar și puternic. Mai ales, că li-am dat dovă destul de palpabile, că nu primim cu nici un preț, ceea cultură unitară, care numai prin moartea noastră națională se poate ajunge.

Ear' dacă nu voim să o primim, cum voesc să ne silească a o primi. Cu forța? Cu procurorul și cu temnița? Zadarnică strădanie! Zadarnică și periculoasă, dacă ne cugetăm, că pot veni timpuri, în care patria să fie avisată la dragostea și însuflețirea tuturor cetățenilor!

Ne spune mai departe dl Ū. L., că statul unguresc consistă în aceea, că caracterul lui este maghiar, guvernul îi este maghiar, legislațiunea îi este maghiară, justiția maghiară și toate funcțiunile maghiare și le implinesce. Prin urmare statul este unitar, are caracter național-maghiar și națională-maghiară îi este și limba.

Dreptate are, că astăzi guvernul, legislația și toate organele statului au caracter național-maghiar.

Dar' ce înseamnă aceasta? Înseamnă, că și statul este maghiar? Ca să le lămurim, avem să răspundem prealabil la alte întrebări fundamentale. Cine constituiesc statul? Guvernul și funcționarii, sau cetățenii? Guvernul și funcționarii sînt lucrul de căpetenie în stat, sau cetățenii? Cetățenii sînt pentru guvern și funcționari sau vice-versa? Cetățenii dau caracterul statului, sau guvernul? Noi credem, că răspunsul este de sine înțeles. Statul însuși este numai forma organizării, pe care cetățenii și-o dau, ei sînt statul însuși, ei îi dau ființa și caracterul, ear' guvernul, justiția și toate funcțiunile sînt numai organe, prin care ei își due voința în împlinire, sînt numai instrumentele lor.

Așa cel puțin este în toate statele moderne, așa este drept și așa este natural. Ei bine, dacă așa este, de unde și până unde este național-maghiar caracterul statului ungar, cînd majoritatea covîrșitoare a cetățenilor sei este nemaghiară după limbă și naționalitate? Cînd majoritatea covîrșitoare a cetățenilor nu voesc să scie de statul național și de monstră în tot momentul prin ființa lor și prin luptele lor, că statul nu este național, ci poliglot în toată puterea cuvîntului?

Pe urmă ne spune amicul nostru șovinist, că prin aceea, că cerem drepturi pentru limba și naționalitatea noastră,

nu voim egalitate, ci privilegii, căci egalitate există deja. Și aceasta este un lucru, care foarte des îl auzim, deși este cea mai mare absurditate ce se poate închipui. Da, există egalitate în dreptul de a purta greutățile și în dreptul de a ne face Maghiari. Altă egalitate nu există, însuși articolul dlui Ū. L. ni-o spune mai la vale.

Numai decât după-ace ne spune, că voim privilegii, înșiră multe verdușcate, că libertățile ce le avem, instituțiunile, școalele și limba le folosim în contra statului, spre scopuri dacoromaniste, spre descompunerea statului. Acesta nu poate suferi așa ceva, ci este îndreptățit și dator să ne pună la ordine, cassînd limbile nemaghiare din toate școalele și interdicînd și cea mică ispravă oficială făcută în altă limbă, afară de cea maghiară.

Veți aceasta este egalitatea ce șovinistii ne pregătesc. Și pe ce motive? Pe bănelii vecinici neadeverate și nedovedite. Și spre ce scop? Spre scopul de a ne maghiarisa. Despre aceasta să nu se mai îndoiască nimenea, căci ei singuri ni-o spun, cînd ne vorbesc de stat unitar, de unitate în cultură etc.

Ca pupăză pe colac ne mai spune dl Ū. L. și aceea, că ce fac Maghiarii în statul lor, fac și Germanii în Germania cu Polonii, face și Rusia cu nerușii sei etc. E vecchie și coarda aceasta și ajunge să le aducem aminte șovinistilor de înțeleapta vorbă a străbunilor noștri dela Roma: *Quod licet Jovi, non licet bovi*. Dar' nu. Le dîcem mai bine să facă așadar și ei ca Germanii și ca Rușii, dacă le dă mîna. Numai atunci de două lucruri ne rugăm: Să o facă pe față și să recunoască sincer, că forța le este dreptul, cu care o fac, ear' a doua se nu ne bage nouă vină, cînd se vor căi, că au început cu forța un lucru, pe care nu-l vor scoate la cale, ci numai caraghioși se pot face cu el.

Cam aceste sînt argumentele, pe care autorul nostru își bazează propunerea, că trebuie abrogată legea naționalităților.

Ori-ce om cu mintea și cu inima la loc va recunoașce după toate aceste, că sînt descoperate și premisele și concludsiunea șovinistului și că tare abnormale trebuie să fie capetele, în care se coace asemenea logică.

Să o primim deci cu sînge rece și să o compătînim.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 18 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

În partidul independenței se manifestează nîsuința, de a se menține unitatea partidului. Cu toate-că deputații Eötvös și Polónyi sînt hotărîți a face în conferența de mîne propunerea, ca aceia, care prin pășirea lor au alterat unitatea partidului, să ese din acest partid, în special președintele partidului, dl Irányi, face încercarea, de a ține și pe mai departe laolaltă membrii partidului prin un fel de propunere mijlocitoare. El are de gînd să prezenteze mîne un proiect de rezoluțiune, prin care partidul declară, că ține cu credință la programul seu originar, nu admite nici o comentare a aceluia și condamnă ori-ce discuțiune arbitrară asupra executabilității aceluia. Prin această rezoluțiune ar fi să se dea fracțiunii Eötvös-Polónyi o anumită satisfacție și, prin rețeterea tuturor numelor, să se ofere aderențelor deputatului Ugron posibilitatea, de a rămîne în partid. Aceste opintiri ale lui Irányi sînt fîsă puțin spriginale decătră amîndouă fracțiunile și deputatul Ugron a convocat deja pe cei 12 sau 15 aderenți ai sei într-o conferență specială în locuința sa proprie.

Deputatul dietal Ignatie Darányi și-a ținut la 27 l. c. n. darea de seamă înaintea alegătorilor sei din Buda și s'a încercat cu acest privilegiu să împrăscie vederile ce s'au fost răspîndit despre caracterul cabinetului Szapáry, declarînd în special, că acest cabinet nu e nici-decum un provisor, un fel de minister de tranziție. Darányi a ventilat pe scurt și faimele de fusiune ce s'au fost ivit în timpul din urmă și a dîs, că partidul liberal ar așteaptă dela nimeni ajutor, el însuși va sci să împlinescă marile misiuni ale celui mai apropiat viitor. Despre botezurile din căsătorii mixte oratorului a dîs, ca Ungaria așteaptă dela guvern, ca el să se îngrijească de respectarea legilor, fără a conturba pacea religioasă.

Întrevederea monarhilor la Rohnstock.

„Le Nord“ din Bruxella scrie despre întrevederea dela Rohnstock, că aceea nu a schimbat situația într-un mic. După acest diar, alianța întreită ar fi pentru Germania mai mult un expedient, ear' nu o alianță cu solidari-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Maria Antoinette.

— Schiță biografică-istorică. —

De)

Maxim Pop.

(Urmare.)

VII.

Cum se întîmplă foarte de multe-ori în lume, că în mijlocul durerilor sufletești se ivesc o rață de mîngăiere, chiar așa se în-tîmplă și aici. Prelungă neplăcerile, care au în le suferi regina din partea partidei opoziționale, mai avu și altă durere sufletească. Împărăteasa-regină Maria Teresia muri. Aceasta făcu o impresiune precăt se poate de dureroasă asupra reginei. Însă și pentru lacrimile unei fice, care își plînge pierderea mamei sale, încă este mîngăiere. Regina era în stare binecuvîntată. În Aprilie 1781 a făcut aceasta cunoscut. După 7 luni, în 22 Octombrie, un pătrar la unu a născut regina. O liniște mare domnia în chilie. Regina însăși cugeta, că e princesă, cînd se publică, că este prînt. Bucuria fu mare pentru regină ca și pentru poporul întreg. Din toate gurile rîsuna vorba „dofin“ (principe de coroană). Această bucurie se manifestă în toate strădele, în teatru, la focurile artificioase, la Te-Deum. În Versailles se adună poporul la curtea castelului. Strigătele necurmăte: „Să trăiască regele, regina și prîntul de coroană“ nu mai încetau. Procesiuni și deputațiuni dela toate corporațiunile. Regina se afla foarte bine. Încă în 29 putu

primi dămile, în 30 prîncele și prîntii și în 2 Noemvrie întrebur mare.

Prîntul s'a îndreptat princesei Guémenée, ca guvernantă a prîncilor Franciei, așa se numiau prîncii familiei regesci. Acest oficiu l'a purtat princesă, cînd deveni bărbatul seu bancrot, și aceasta a fost după un an. Regina voi să aibă de guvernantă pe madame de Polignac. Aceasta în început nu s'a putut decide a primi atare post.

Ei nu-i plăcea o poziție, unde dînsa să fie avisată a cerca să facă pe placul șargelor celor mari. Alți trebuia multe dîle să o roage regina și alți până s'a înduplecat a primi postul oferit. De aici încolo regina a petrecut mai mult la doamna Polignac în așa numitul „salon de lemn“, în care se afla un biliard, un clavier, o masă de joc, și era situată în capătul aripei dela castel. Jocul, musica, discursul făceau de trecea timpul foarte repede. Regina era fericită.

Mai plăcută a fost viața pentru regina în Trianonul mic. Aici era abandonată eticheta din Marly. Regina umbla liberă în costum ușor. Un vestment alb, o pălărie de paic și o năframă de gaze era îmbrăcămîntea de toate zilele a reginei. Ea umbla negenată prin grădina, alerga dela măieriste la cămara de lapte și bea lapte cu suita sau mîncă ouă. Castelul era așezat în mijlocul grădinii. Deoparte era așa numita grădina franceză, de altă parte cea italiană și de altă parte cea engleză, creațiune a reginei. Cele mai rari plante exotice se aflau în grădina ei, un rîuleț curgea prin dînsa și regina adeseori își petrecea cu pescăritul. Pe o colină

între un tufș de rose se ridica un belvedere înecungiat de mirturi și iasmini, de unde putea privi regina preste toată grădina. Lîngă grădina era Arcadia reginei, un sat consistător din mai multe căsuțe așezate lîngă-olaltă, avînd fiecare câte o grădiniuță. Aici era locul, unde juca regina cu damele sale țerancele.

VIII.

Maria Antoinette credea a duce o viață privată în Trianon. Bucuria ei cea mai mare erau producțiunile teatrale date de dînsa și suita sa. Pentru aceste purta cea mai mare grijă și de multe-ori îndrepta dînsa greșelile la decorațiuni. Cercul, care participa, era foarte restrîns. Mai tîrziu s'a lărgit.

Însă regilor nu le este iertat a duce viață privată. Ei sînt ca unii prîncipieri de stat, închiși în palaturile lor, care nu le pot părăsi fără a vătămă religiunea popoarelor. Desfătările lor au să fie regesci, amioșia lor maiestatică și fără confidentă, zimbetul public și pentru toți. Nici chiar inima nu e a lor și ei nu au să urmeze aplecării sale după plac. Aceleiași pedepse și penitențe sînt supuse și reginele. Dacă se scoboară până la gustul vicii private, atunci nici genul, nici etatea, nici naturalitatea inimii, nici naivitatea simțimîntelor, nici intimitatea și curățenia resigațiunilor sale nu le procură indulgența curtenilor sau tăcerea celor rîi. Această soartă avu și regina Maria Antoinette. Împregiurarea, că ea cerceta în toată ziua familia Polignac, a dat ansă la critică. Era un lucru, ne mai pomenit la curtea regească din Francia, ca regina să viziteze familii private și să-și petreacă acolo. Simplitatea vest-

mentelor s'a explicat ca o desprețuire a industriei franceze, pentru-că deși purta vestimente de batist, stofele le aducea din Țeara-de-jos, prin ceea-ce se vedu a favorisa industria austriacă. Tîrziu numai cunoscu ea greșelile aceste. Tîrziu află, că n'are amici și că toți cei din giurul seu au interesele lor private și pretensiunile lor. Regina a voit a împlini dorința, că a protegia intrucât a fost aceasta cu purință. Ea a protejat afară de aceasta literatura și artele și dintre aceste musica. Prin aceasta deveni în suspiciune, că e conțeleasă cu economisarea ministrului Calonne, care vîrșea milioanarea Franciei ca un al doilea Cresus, deși dînsa a fost în contra denumirii lui și un timp s'a și opus. Ea și-a exprimat neîncrederea în dînsul pe față, dîcînd: „Mă tem, că finanțele statului vor cadă din mîinile unui om onest fără talente în mîinile unui intrigant iscusit“. Și după denumire și-a arîtat antipatia sa cătră dînsul, i-a respins ori-ce serviciu și s'a bucurat, că i-s'a denegat lui Calonne milionul de franci, care era să se adauge în numele seu la cele trei milioane de franci ce avea să le împartă regele între săraci în iarna anului 1784. Cu toate aceste în public se considera de înțeleasă cu Calonne. La aceasta a dat ansă împregiurarea, că precăt statul era aproape de bancrot, Calonne, — după principiul, că cine vrea să aibă credit, trebuie să cheltuească, — cumpără pentru regina castelul St-Cloud, ear' pentru regele Rambonile, pentru reședința de vară.

În cercul familiei Polignac, care era condus de Diane Polignac, o damă talentată,

însă foarte urîtă, se aflau și oameni de spirit însă foarte demoralizați. Observînd regina, că sub masca fineței se ascund lucruri ordinare, și-a propus să se retragă din acea societate, însă acei oameni și-au răsbunat infamia contra ei, lăudându-se trei dîntre dînșii a fi fost amoresii favoriți ai reginei. Ca această infamie să se creadă a contribuit producțiunea unei piese teatrale intitulată: „Nunta lui Figaro“, care s'a reprezentat pe scena din Trianon în contra voinței regelui. Această piesă a fost un cap de operă de frivolitate satirică. Aici se reprezentă lucruri obscene menite a lăpi ură în contra vieții dela curte și în special a reginei. Și curtea privia această piesă ca o desfătare nevinovată, precăt poporul vedea în dînsa o satiră a curții. Îndesert a muștrat regina pe dl Vandreuil, care a persuadat să aducă pe scenă piesa amintită, dîcînd, că se mulțumesc de o amioșie, a cărei indiscrețiune și cutezare a compromitat-o. Aceasta, în loc să ceară scusă, s'a aflat indignat.

La înstrăinarea reginei decătră societatea Polignac au contribuit și dispozițiunile ministrului pentru cassarea unor posturi, la ceea-ce a căutat să se învoiască și regina. Astfel dl de Polignac a trebuit să-și dea demisiunea din postul de director, ceea-ce i-a cauzat o mare neplăcere. Dl Vandreuil s'a indignat, pentru-că regina nu s'a întrepris la regele, pentru-ca să i-se plătească datoriile. Urmarea a fost, că s'au rupt suferințele de mai înainte.

Unicul amic al reginei, unica speranță a ei, dl Choiseul, a fost răpit de moarte chiar

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depon general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărățul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmente de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tanăscu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Balada de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; 1/4 an 2 fl. 50 cr.; 1/2 an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; 1/4 an 3 fl. 50 cr.; 1/2 an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci; 1/2 an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Carti pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole”.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 ”
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
4. Consemnări sumareice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 ”
5. Protocoale de zalogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 ”
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 ”
8. Filera de înmanare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 ”
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 ”
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 ”

Antistiile comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Kötelezvény 20 ”
3. Hivatalos bizonyítvány 20 ”
4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens 20 ”
5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens 20 ”
6. Schulversäumnissausweis 20 ”
7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei 20 ”
8. Adásvevési szerződés 20 ”
9. Honved-Veränderungsausweis 20 ”
10. Tartozkodási változási kimutatás 20 ”
11. Protocol de exhibite (gestiune) 25 ”

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.